

dre offentlige institutioner. Det er der altså lovgivet om, og jeg føler mig overbevist om, at det behandles rigtigt og korrekt mange steder.

Det, dette lovforslag drejer sig om, er at få saneret hele det uoverskuelige og uigennemsigtige område, der er tale om i den private sektor.

Formanden:

Hr. Knud Enggaard som ordfører.

Knud Enggaard (V):

Debatten om justitsministerens forslag om lov om renter ved forsinket betaling har jo allerede på nuværende tidspunkt vist, at der er nogen interesse omkring sagen, og jeg forstår godt hele baggrunden. Når forbrugerombudsmanden har mange klager på sådan et område, så er han selvfølgelig interesseret i, at man får en lovregulering af området. Det vil en række andre også være. Der vil også være kredse i erhvervslivet, der er interesseret i det, lige så vel som der er tydelige kredse, som synes, at det er et indgreb i prisdannelsen her og i den almindelige markeds mekanisme, som man skulle have holdt sig fra.

Men selve forslaget om at maksimere til 100 kroner højest tre gange er jo et klart forslag. Det, der er spørgsmålet, er: Hvad er omstændighederne, hvad er konsekvenserne, hvordan vil det komme til at udvikle sig?

Vi har en kraftig forskel her imellem det foruøretlige område, som justitsministerens forslag vedrører, og så det offentlige område, det vil sige statens opkrævninger, kommunernes koncessionerede selskabers opkrævninger. De er omfattet af hidtil gældende regler. Og det betyder jo, at man dér i dag typisk har et gebyr på 250 kr. pr. gang.

Den situation har Folketinget jo medvirket til. Først i begyndelsen af 1990'erne og senere under den nuværende regering er det forhøjet til 250 kr., og det vil vi jo klart kunne få belyst i udvalget har haft en væsentlig effekt på mønstret i kommunerne. Deres udstående fordringer er nedbragt med et milliardbeløb, en omstændighed, som vi jo da skal huske at sige, hvem der egentlig har haft fordel af. Det har kommunerne jo egentlig ikke. Det har finansministeren, som i forbindelse med de kommunale forhandlinger inddrager en sådan fordel, når lovgivningen giver kommunerne mulighed for at mindske deres udgifter. Jeg kan ikke huske tallet for, hvor meget finansministeren har hentet på den konto, men det kan vi jo få belyst i udvalget.

Det er vel også en af forklaringerne på, at justitsministeren lader tingene være, som de er, i den offentlige sektor, for finansministeren vil jo givet fald skulle betale kommunerne et beløb ved den kommende årlige forhandling for den mulighed, som de her undgår, og for den forskydning i deres tilgodehavender, der sker.

Ministerens har i tidligere kommentarer til det spørgsmål henholdt sig til, at det offentlige ikke selv vælger sine kunder, at de har en leveringspligt i forhold til en række ydelser. Til gengæld har det offentlige efterhånden også fået gode muligheder for at indeholde skyldige beløb i lønnen hos arbejdsgiveren, og det har ført til mærkbare resultater, som jeg netop har sagt.

Vi har nogle bekymringer i Venstre med hensyn til forslaget:

Spørgsmålet melder sig, om beløbsstørrelsen på 100 kr. vil føre til, at flere virksomheder straks tager det maksimale gebyr for at sikre sig mod større omkostninger, der følger med de senere rykkere. En maksimalpris bliver let til en minimumspris, som opkræves for en sikkerheds skyld. I andre tilfælde er 100 kr. ikke nok til at dække de faktiske omkostninger, og det vil vi utvivlsomt få belyst under udvalgsarbejdet fra en række af de berørte brancher.

Spørgsmålet er, også når man tager i betragtning, hvad det er for en hvepserede, justitsministeren her stikker hånden ned i, om justitsministeren burde have tøvet lidt med denne sag eller eventuelt have modereret den. Man kunne forestille sig, at gebyret maksimalt kunne have gældens størrelse. I dag er der ofte et misforhold imellem en lille gældspost og et kraftigt gebyr. Det kunne være en rimelig justering. Men jeg skynder mig at sige, at det naturligvis ikke vil gælde postvæsenet, hvor en gældspost på 25 øre jo nemt fører til en regning på omkring 30-40 kr.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er faktisk enig i en hel del af hr. Knud Enggaards betragtninger, men mit spørgsmål går ud på, om Venstre positivt vil overveje, at vi også regulerer på det offentlige område, så vi får forhindret nogle af de helt urimelige rykkergebyrer, som offentlige instanser udsender til borgerne.

Gitte Seeberg (KF):

Dette lovforslag har til formål at fastsætte enkle regler for rykkergebyrer. Det er et forslag, som på en måde må siges at være overflødig, idet